

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Чирпан, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Административно
наказателно дело № 20245540200028 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба от Д. Г. П. с ЕГН: *****, адрес ** партер против електронен фиш серия К № 3939737 издаден от ОД на МВР Стара Загора, с което ѝ е наложено административно наказание- глоба в размер на 850,00 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21 ал. 1 от ЗДвП и е с правно основание чл. 59 и следващите от Раздел V на ЗАНН.

Жалбоподателят останал недоволен от така издадения електронен фиш и моли да бъде изцяло отменен като незаконосъобразен, издаден в нарушение на процесуалните правила. Не се претендират разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество основателна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок.

Установи се по делото, че с електронен фиш серия К № 3939737 издаден от ОД на МВР Стара Загора, на жалбоподателя е наложено административно наказание- глоба в размер на 850,00 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във вр. с чл. 182 ал. 2 т. 6 от ЗДвП, затова че: *“На 20.08.2020г. в 12.21ч. в обл. Ст.Загора, АМ Тракия, км.170 управлява в посока към гр. Бургас, при ограничение на скоростта 90км/ч въведено с пътен знак В-26, заснето с мобилна радарна система TFR1-M и отчетен километров толеранс от – 3%, с МПС ** вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер ** е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № TFR1-M 572, разрешена стойност на скоростта – 90км/ч., установена стойност на скоростта – 165км/ч, превишена стойност на скоростта – 75км/ч. “*, с което е нарушил чл. 21 ал. 2 във вр. с член

21 ал.1 от ЗДвП.

Съдът намира жалбата за допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – наказано лице, което единствено чрез право на жалба може да си гарантира правото да оспори административното обвинение и съответната административно – наказателна санкция. Същата е подадена в установения от Закона срок.

Съдът намира за основателни така наведените с жалбата доводи за изтеклдавност по осъществяване на наказателното преследване и налагането на санкция за извършеното административно нарушение.

С тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС е прието, че е недопустимо административните нарушения да се установяват и санкционират след неопределен период от време, тъй като по този начин би се създавала трайна несигурност в правния мир, като освен това извършителите на деяния със значително по-ниска степен на обществена опасност, каквито са административните нарушения, биха били поставени в по-тежко правно положение от извършителите на деяния с най-висока степен на обществена опасност, каквито са например престъпленията против личността. В този смисъл институтите на давността в двете ѝ разновидности – давност за преследване, след изтичането на която се погасява възможността на компетентният орган да реализира правомощията си по административно-наказателното правоотношение, и давност за изпълнение на наложено наказание, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на вече наложената административна санкция, намират приложение и в административно-наказателния процес. От принципа, че извършителите на административни нарушения не могат да бъдат поставени в по-неблагоприятно положение от извършителите на престъпления, както и от принципа за субсидиарно приложение на НК за случаите, които нямат изрична уредба в административно-наказателния процес (чл. 11 от ЗАНН) следва, че нормите на давността, уредени в НК, намират съответно приложение и в административно-наказателния процес във всеки случай, когато в ЗАНН няма изрична уредба.

В цитираното постановление е прието, че пример за такова субсидиарно приложение е институтът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. С това не се изчерпват случаите, когато разпоредбите на давността, уредени в НК, следва да намерят субсидиарно приложение.

Трайно установено положение е, че преследвателната давност ограничава във времето възможността на държавата да реализира с влязъл в сила акт наказателната или административно-наказателната отговорност на дадено лице. Преследвателната давност в общия случай започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението - чл. 80, ал. 3 от НК, и тече до реализиране на наказателната/административно-наказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт.

Преследвателната давност бива два вида: обикновена и абсолютна.

Обикновената давност се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването.

След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност - чл. 81, ал. 2 от НК.

Абсолютната давност изключва наказателното / административно -наказателното преследване, независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност - чл. 81, ал. 3 от НК.

В чл. 34 от ЗАНН са изрично регламентирани две действия, които прекъсват обикновената погасителна давност - съставянето на АУАН и издаването на НП. Предвидени са и специални давностни срокове за извършване на тези конкретни действия - три месечен и едногодишен за издаване на АУАН и шест месечен за издаване на НП.

С издаването на АУАН и НП обаче не се изчерпват необходимите действия на държавата по реализиране на административно наказателната отговорност на дееца.

След издаването на НП същото следва да бъде връчено на наказаното лице, като предпоставка за влизането му в сила.

Доколкото електронният фиш (ЕФ) подлежи на обжалване като НП и може да влезе в сила, след което му се придава значението на влязъл в сила НП, то спрямо него се прилагат разпоредбите, касаещи наказателните постановления. Тъй като за действието по връчване на електронните фишове в ЗАНН и ЗДвП не е предвиден специален давностен срок, то следва субсидиарно да се приложи чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и да се приеме, че за връчване на електронния фиш тече обикновена давност в размер на 3 години.

В случая не може да намери приложение двугодишния срок по чл. 82 от ЗАНН, доколкото приложението му би довело до смесване между двата основни вида давност – преследвателна и изпълнителна.

Както бе посочено по-горе преследвателната давност тече от извършване на нарушението до реализиране на отговорността на дееца с влязъл в сила акт.

Изпълнителната давност по чл. 82 от ЗАНН започва да тече от влизане в сила на съответния акт, с който отговорността на дееца е ангажирана. Тоест, за да е приложим срока по чл. 82 от ЗАНН, електронният фиш следва да е влязъл в сила. Предпоставка за влизане в сила на електронния фиш е надлежното му връчване. Преди връчването и съответно влизане в сила не тече изпълнителната давност по чл. 82 от ЗАНН, а общата преследвателна давност по НК.

С оглед гореизложеното следва да се приеме, че по силата на препращащата норма в чл. 11 от ЗАНН за връчването на електронния фиш следва да тече обикновена тригодишна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и абсолютна погасителна давност в размер на 4 години и половина на основание чл. 81, ал. 3 от НК.

Процесното деяние е извършено на 20.08.2020 г. Срокът на обикновената давност е с продължителност от 3 години, а на абсолютната - 4 година и 6 месеца, с изтичането на който се погасява и административно-наказателната отговорност, като компетентният държавен орган губи възможността да реализира което и да било от правомощията си по

административно-наказателното правоотношение. В разглеждания казус електронният фиш е издаден на 03.09.2020 г. (съгласно представената справка), когато давността е била прекъсната и е започнал да тече нов 3-годишен давностен срок.

Поради това в разглеждания случай е изтекла обикновената погасителна давност, тъй като от 03.09.2020 г.- датата на съставяне на ЕФ до 22.01.2024 г. – датата на връчване на ЕФ е изминал срок от 3 години 4 месеца и 19 дни. По делото не се събраха данни за наличие на действия водещи до прекъсване на давността, нито пък има такива твърдения.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че атакуваният Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство на ОДМВР Стара Загора следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 3939737 издаден от ОД на МВР Стара Загора, с който на Д. Г. П. с ЕГН: *****, адрес ** партер против електронен фиш серия К № 3939737 издаден от ОД на МВР Стара Загора, е наложено административно наказание- глоба в размер на 850,00 лв., на основание [чл. 189, ал.4](#) вр. [чл. 182, ал.2, т.6 от ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 21, ал.2 във вр. с чл. 21 ал.1 от ЗДвП](#), като незаконосъобразен.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – Стара Загора в 14-дневен срок получаване на съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____